

Telegraful Român.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 14 cor., 6 luni 7 cor., 3 luni 3 cor. 50 fil.
Pentru monarhie pe an 16 cor., 6 luni 8 cor., 3 luni 4 cor.
Pentru străinătate pe an 24 cor., 6 luni 12 cor., 3 luni 6 cor.

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației tipogr. arhid., Sibiu, str. Măcelarilor 45.

Correspondențele

să se adreseze Redacției «Telegrafului Român», str. Măcelarilor Nr. 45.
Scrisori nefrancate se refuză. — Articoli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 14 fil., — de douăori 24 fil., — de trei ori 30 fil.
rândul cu litere garmond.

Studiul Sfintei Scripturi.

De Augustin Hamsea,
Arhimandrit

I.

În lumea de astăzi s'au înmulțit în mare măsură trebuințele și *pretensiunile* oamenilor. Invențiunile timpului din urmă și industria de fabrică cu produsele ei au provocat mulțime de trebuințe și *pretensiuni*, cari aproape în general și mai de multe ori nici pe departe nu stau în proporțiune cu câștigul realizat prin lucru și alte *isvoare de venit*. Astfel aceste trebuințe și pretensiuni au îngreuiat în mare măsură fiecărui om «arta de a trăi». În fața acestor pretensiuni se cere astăzi multă grijă și multă bătaie de cap, ca cineva să poată ține cu siguranță în mâinile sale *cumpăna dintre venite și cheltuieli*, și și mai multă grijă de a putea urma sfatul, cuprins în proverbul, rămas din bătrâni, de a pune la o parte din câștigul realizat prin lucru, câte «un ban alb pentru zile negre».

Mai mult decât aceasta. În lumea de astăzi trebuințele înmulțite și *pretensiunile prea exagerate* ale timpului nostru au ajuns deja stadiul, că au devenit o adevărată plagă, o *boală socială epidemică*, care a dus și duce pe mulți oameni la «sapă de lemn».

Această boală în lumea mare zilnic izbucnește în grevele lucrătorilor, cari demonstrează prin stradele orașelor, cerând plată mai mare și lucru mai puțin, mai departe în fraude, în speculațiuni necinstite și în multe alte crime, de cari astăzi sunt zilnic pline jurnalele.

Spre a putea preîntîmpina și modera trebuințele și pretensiunile de cari vorbim, se pune astăzi în lumea mare un deosebit pond pe studiul *economiei naționale*. Oamenii îngrijii de soartea și viitorul popoarelor voiesc, ca prin această știință să înfăți-

seze și să popularizeze: cunoștințele referitoare la factorii de producțiune și valoarea lor. Stăruiesc pentru o lucrare cât mai *intensivă*, atât pe terenul *agriculturii*, cât și al *industrii și comerțului*. Desvoaltă și înfățișează mai departe raportul dintre câștig și consumațiune, moderațiunea pretensiunilor, tendința de a aduna cât mai multe capitale, de a deschide piețe și debușuri cât mai multe pentru valorarea productelor indigene și altele.

Toate acestea chestiuni sunt lucruri foarte frumoase și de neprețuită valoare pentru oameni și popoare. Astfel economia națională, ca știință, este astăzi una din cele mai frumoase științe, și în același timp un puternic mijloc pentru o dezvoltare mai succasă a popoarelor pe toate terenele de viață.

Când privim însă la stadiul în care se găsește lumea de astăzi cu multele ei *pretensiuni și păcate*, și prin acestea la *nemulțămirea generală*, de care suferă societatea de astăzi, atunci neapărat trebuie să constatăm, că această frumoasă știință nici pe departe n'a putut ajunge rezultatele dorite, rezultate, cari să stea în proporțiune cu multa muncă cheltuită pentru dezvoltarea ei, și cu scopul frumos și nobil, pe care îl urmărește.

Este fapt, că economia națională a contribuit mult la dezvoltarea și înmulțirea cunoștințelor economice; dar n'a putut, și nu poate contribui la *moderațiunea pretensiunilor*, și nu i-a succés să cureze boala, de care suferă lumea de astăzi.

Cauza este ușor de explicat. Economia națională a făcut și face mari servicii omenirii în ceea ce privește înmulțirea cunoștințelor economice; dar *știința omenească* fiind, n'a putut, și nu poate influența *sentimentul și voința oamenilor*.

În punctul acesta există numai un *singur factor*, care în decursul veacu-

rilor s'a validat, și s'a dovedit, că are destulă putere, și că este în stare a stăpâni cu succés inima și voința omului. Ear acest factor este: *frica Domnului, începutul și temelul înțelepciunii*.

Premițând acestea, constatăm următoarele:

Poporul român a avut din bătrâni și până bine de curând o economie națională *proprie a sa*. N'a fost această economie nici carte scrisă, nici carte cetită; dar a avut o *adevărată stăpânie* asupra modului de gândire și acțiune al poporului. La noi, la Români, a fost în trecut, în sate și orașe, și până bine de curând o *puternică opinie publică românească*, care *stăpânea întreaga viața poporului*. Până când a sustat și a avut în mâinile sale frâiele guvernului această opinie publică, Românul pe de o parte ținea mult la sine, la fața sa curată și liberă de pete, iar pe de altă parte avea în sufletul său *deplină credință* în cei doi factori neînșelători, dela cari depinde bunăstarea și fericirea omenească, și anume:

a) în darul și ajutorul lui Dumnezeu, și

b) în strădania de a trăi și a lucra în cadrul prescris de biserică prin doctrina evangheliei Domnului.

Formată fiind această *puritană* opinie publică românească, sub influența bisericii și inspirată de frica Domnului, stăpâna cu succés întreaga viața poporului.

Sub stăpâniea acestei opinii publice oamenii erau feriți de multe rele și îndemnați la lucruri frumoase. Așa a fost înainte vreme, și anume:

Era rușine, ca tata și mama să nu meargă cu întreaga casa la sfânta biserică, în Dumineci și în sărbători. Era rușine, ca tata și mama română să nu se împărtășească cu întreaga casa în posturi cu sfintele taine. Era rușine, ca mama română să nu-și îm-

brace întreagă casa cu haine făcute din pânză și pânură, țesută de dânsa.

Era rușine a nu lucra pământul la vreme și a întârzia cu lucrul câmpului. Era rușine, a nu avea casă proprie și cele trebuincioase pe lângă casă. Era rușine, a fi dator. Era rușine pentru orice om, care ținea ceva la sine, să între în birt, și erau rușine multe altele. Ear omul, care se făcea vinovat de vreun lucru, pe care Românul îl ținea, că este lucru de rușine, era nebagat în seamă. Cu un astfel de om nu mai stătea nimeni din sat de vorbă.

În același timp era frumoasă *cinste românească* a fi cunoscut în lume de om cu frica lui Dumnezeu. Era cinste să aibă Românul după puterile sale casă frumoasă și bine îngrijită, vite, bucate în pod, și toate cele de lipsă, ca să nu fie avizat a cere dela nimeni nimic pentru trebuințele casei sale. Era cinste mare, să aibă Românul familie binecrescută, și binecrescută era numai familia crescută în frica Domnului. Era cinste, ca la praznice să poată să ajute pe săraci și neputincioși. Era cinste a-și ține cuvântul dat și a nu fi prins cu minciuna. Peste tot era de cinste, și era om cu trecere în lume numai omul, care era om la locul său în toate agențele sale.

Temeliile bisericii

în lupta pentru școalele confesionale.

(Fine.)

Și era și mai rău în școala confesională, când studiul religiunii era abandonat cu totul.

În fața aștorfel de încercări, rămân deci neatacate și tari ca stânca de granit temeliile bisericii în lupta pentru păstrarea școalelor sale. Bărbați, cari au la inimă interesele bisericii și ale societății, aduc serii peste serii de argumente întru a sprijini dreptul

FOIȘOARĂ.

Copilul nostru. Drepturile sale. Divorțul.

De Constanța de Dunca Schiau.

(Urmare.)

Fericirile copilăriei n'au a fi: mîgălinea vanității și a prejudecăților ce li se insuflă. Din contră, vanități și aplecări la desertațiuni trebuie stărpite și deprinși copiii la viață simplă și cu amăsurate pretensiuni.

Cu plăceri inocente, multe mici plăceri, ce fac fericită naiva viață copilărească, și petreacă vesel copiii primii lor ani. Veselia este pentru dănsii o adevărată necesitate, o imperioasă condițiune de bună stare fizică și morală.

Siliți-vă, părinților, a vă face copiii fericiți și veseli, căci împrejurările ce avem sub ochi ne dovedesc, că lipsa de veselie și fericire nu este priitoare dezvoltării lor.

Cel care observă copilul nostru, ușor se poate încredința că cel copil e în general tăcut, închis, puțin expansiv, gânditor și melancolic. Răde rar și răsul său e mai mult un trist surâs.

Și totuși aceste trăsături de caracter nu-i sunt naturale.

Melancolia la copil e o aplecare artificială, născută de sigur din împrejurări anormale.

Așa și este. Preocupățiunea, mîhnirea copilului nostru își au cauza lor.

Bietul prunc este îngrijorat. Îngrijorat, fiind că nu este sigur de locul ce ocupă la vatra părintească.

Căți din conșolanții, din amicii săi, din cele mai apropiate rude nu vede el zilnic sruși dela sânul mamei lor sau din bratele unui tată iubit.

Și de ce nu i ar fi și lui frică, de ce nu ar tremura și el neconștient crezându-se, — la cea mai mică neînțelegere între părinți — crezându-se și el amenințat d'asemenea nenorocire?

Ce ades, de sigur, se întrebă: oare jocurile începute cu frați și surori, oare isprăv-se vor în lăcște sub acoperișul ce-i adăpostește acum pe toți?

Oare nu cumva și mama lui, înainte de apusul soarelui, va p'ecăaiurea pentru totdeauna și nu-l va mai deștepta diminețile cu dulcea-i sărutare?

Oare bunul său tată nu-l va părăsi azi mîne, și când va avea mai mare trebuință de sfaturile și mîngăierile sale nu-l va mai afla unde era deprins zilnic să-l îmbrățișeze?

Cu grijă și groază, cu o grijă și o groază la care încă nimeni n'a gândit, mă-

sură bietul prunc aceste eventualități, le măsură cu cuget și inimă. Cu inima mai ales, căci înspăimântătoare îi apare copilului ideea divorțului, divorțului părinților săi.

Frica divorțului părinților săi îngrijorează copilul nostru; de groaza divorțului e tăcut, închis, gânditor, preocupat, mîhnit, lipsit de copilărească veselie atât de naturală în prima etate. De groaza divorțului nu lăcește veșnic bucuria în ochii săi, de groaza divorțului nu-i răd buzele veselul răs al nepăsării.

Copilul este foarte, foarte iubitor din fire. Bine o știți, părinților, că copilul nostru nu v'ar dăpela lumea întreagă. El instinctiv simte că cum el este al vostru, voi sunteți ai lui. Viața fără de voi, înainte d'a face tristește experiențe ale realității, viața fără de voi el nici n'o pricepe.

Decum începe copilul a simți și cugeta, el își urzește romanul viitorului său. În acel roman eroii sunt părinții. El și ei.

Cu dănsii amor pe viață, cu dănsii legături ce nu se rup.

Zile dulci, zile fericite numai împreună cu părinții pot fi petrecute. Ce bine că ei sunt părinții lui, pentru totdeauna ai lui! Ei și iubirea lor toată.

Dar! aceste sunt visele, aceste speranțele, aceste dorințele copilului. Ale or căruia copil.

Ce s'o fi petrecând în întreaga-i viață când bietul prunc ajunge a vedea și înțelege

că el poate fi izgonit din raiul așteptat, când ajunge a vedea și înțelege că unul din părinții săi, că mama lui, că tatăl său, unul din ambii sau chiar amândoi pot înceta de a mai fi ai lui? Ai lui și numai ai lui, precum el credea, precum el spera, precum el era sigur că o să fie.

Ce s'o fi petrecând în acele fragade suflete, când nefericirile lor încredere în amorul părintesc și în fericirea prevăzută, când ele toate sunt sgîduite, sunt dărănate?

Cum să trăiască el fără iubirii lui părinți, el care numai prin dănsii trăia?

Instinctiv simte copilul că pe părinții lui nimeni pe lume n'are drept să îi răpească.

La ideea unui divorț al părinților săi, la ideea acestei nedreptăți peste fire, toate simțirile omenești de dreptate ce încă vegetau în inima lui, se deșteaptă, strigă, se revoltă, li sbuciumă crieri și sange, li chinuesc, li muncesc, cum n'ar fi să se chinuit, n'ar fi să fie muncit copilul, — îl aruncă într-o stare de mută desperațiune îngrijitoare și îngrozitoare pentru cel care nu este om suferit de piatră și nu poate sta nepăsător în fața durerilor ce nu pot țipa și protesta.

Iuriștilor, filozofilor, psihologilor, legistatorilor, poezilor lirici și dramatici, judecătorilor de pe la tribunalele de divorț, priviți odată, o singură dată, și în inima copilului, în inima copilului față cu divorțul părinților săi!

bisericii și pe terenul educației. Amintesc aici pe teologul V. Cathrein, care în scrierea: «Kirche und Volksschule, mit besonderer Berücksichtigung Preussens» apărută în Freiburg în 1896 arată, că biserica totdeauna a condamnat școalele, cari nu reprezentau interesele bisericii. Cathrein cere, ca statul și biserica să lucreze împreună pe terenul școlar și pretinde, ca statul numai atunci să se îngereze în chestia școalelor confesionale, dacă în mod vădit au caracter rădăcitor învățăturile ce le profesază, au caracterul unor focare pentru propagarea imoralității și periclitează interesele societății.

Statul poate să ridice școale, dar numai până la sfera pe care o pot împlini și confesiunile ori corporațiile private, iar statul să aibă motive binecuvântate când înființează școale.

De aici am putea scoate concluzia, că la noi statul are tot dreptul să ridice școale proprii în locul celor confesionale, dacă confesiunea nu are posibilitatea de a îndeplini sfera sa școlară între marginile legii. Dar această concluzie nu poate fi făcută, din simplul motiv, că autorul menționat cere ca statul chiar când înființează școale, să nu rupă legătura intimă cu familia, deci spre acest scop ar trebui să lase pe seama comunei civile conducerea lor, și comuna să aibă cel puțin dreptul de-a alege învățătorul, și oare cari drepturi încă în viața ei.

E de observat, că această părere nu e cea mai radicală. Unii pretind chiar, ca din partea comunei să fie cedată bisericii inspecția școlii și conducerea ei; preotul să aibă rol deciziv în această conducere, iar școlarul să se constituie dintre credincioșii unei confesiuni. Pentru că părinții au în prima linie dreptul și datorința de-a veghea asupra creșterii copiilor. Dacă părinții își dau copiii la școala comună, acest fapt are înțelesul, că acum școala comună reprezintă interesul ce-l are familia pentru creșterea copiilor.

Familia a fost în prima linie sentinela neadormită a tradițiilor religioase, a moralei și obiceiurilor familiare. În familie își are școala elementară originea. Economia, industria etc. se învățau în familie. Unele familii s'au distins prin anumite dexterități și dela acestea procurau celelalte familii lucrurile necesare în schimbul altor obiecte de preț. Deseori deosebită a unor familii în anumite direcții a făcut ca să se desvoalte cu încetul ramuri separate ale învățării respective dexterități și cu lățirea scrisului și a cetitului părinții încredințau celor mai des-toinici creșterea copiilor. Din tova-

rașia familiilor a pornit deci urzirea școalelor. Astfel, dacă acestea sunt ale comunei și nu ale confesiunii, familia poate cere și are dreptul să pretindă, că acele școale să-i reprezinte interesele cu devotament.

Să ne transpunem pe un moment în împrejurările dela noi. Potrivit acestui postulat ar trebui, ca în comunele politice curat ortodoxe ori gr-catolice românești să fie reprezentate prin școală interesele respectivei confesiuni. E lucru clar, că acele interese nu sunt numai pur confesionale, pentru că constituie partea integrantă a vitalității noastre. Tabloul ce se poate zugrăvi, cugetându-ne la situația școalelor, cari iau locul școalelor noastre confesionale, se vedește pe sine și astfel e destul să arăt, că de departe e starea noastră de postulatele menționate. O administrație statificată ar însemna, că și școalele comunale numai cu numele mai sunt ale comunei.

Dar scopul acestor espuneri e cu mult mai apropiat, deci nu mă voi extinde asupra reflecțiilor ce se pot face asupra școalelor comunale și de stat dela noi. Scopul lor este, de a arăta pe scurt temeliile bisericii, pe cari e datoare să se razime în fața datorinței imperative privitoare la susținerea școalelor. În cele următoare voi atinge în treacăt, că părerea canoniștilor în privința aceasta e în favoarea bisericii. La noi se pare a face excepție Konek Sándor în «Egyháztan kézikönyve» (Budapest 1889), căci la pagina 591 pare a fi împăcat cu faptul, că în timpul din urmă activitatea școlară a bisericii a devenit în mare parte superfluă, ba chiar dăunătoare, din motivul, că diferitele confesiuni nu înprumută unitate direcției învățământului și influențează în mod nefavorabil caracterul universal al direcției adevărate a școlii.

Această afirmație e cam îndrăzneată, pentru că biserica fiind una, tocmai ea e în poziția cea mai favorabilă de a asigura unitatea învățământului, iar în ce privește partea a doua a afirmației, observăm, că fiind biserica universală, de sigur că în măsură corăspunzătoare poate să-și facă datorința față de școală.

Renumitul canonist Dr. Nicodim Milas în «Kirchenrecht der Morgenländischen Kirche» (Zara 1897) la pag. 593 amintește, că școalele confesionale se țin de competența comună a bisericii și statului, întrucât e lipsă de recunoașterea atestărilor școlare din partea statului: «insofern es sich um die staatliche Anerkennung der Schulzeugnisse handelt».

Urmează deci din toate expunerile făcute, că biserica cu tot dreptul ar trebui să aibă sprijinul statului la

susținerea școalelor. Temeliile pe cari se razimă în lupta pentru susținerea școalelor, sunt chizășia ei cea mai puternică la folosirea drepturilor ce-i compet în urma dreptului *divin, natural, și istoric*.

E adevărat, că biserica noastră ortodoxă a lăsat mână liberă puterii lumeste să se ingereze în afacerile ei atât externe, cât și interne, dar totdeauna spre păzirea credinței și întărirea adevărului. Totdeauna din partea acestei puteri, au fost respectate normele bisericești, și în acest înțeles zice sinodul din Carthago în canonul al 93-lea, ca împărații să aibă grijă de biserica creștină, din care s'au ridicat și i-a întărit prin puterea credinței.

Cu atât mai vătos cere dar biserica noastră dela fiii ei adevărați să-i păzească comorile din trecut. Biserica românească încă a adumbrat la sinul ei de mamă o fiică devotată: *școala românească*, pentru care înaintașii au depus cele mai de laudă strădanii. Cuvine-se dar ca pionerii școalelor noastre, învățătorii, și în al doilea rând preoții să poarte neîncetat la inimă interesele școlii românești și să nu imiteze pe ceice își pierd nădejdea, căci biserica noastră totdeauna va căuta să satisfacă sublimii sale meniri, iar în acest scop are lipsă de lucrători mulți și harnici.

Revistă politică.

Austro-Ungaria.

Limba certificatelor școlare. În organul școlar al ministrului de culte și instrucțiune publică «Néptanítók Lapja» s'a publicat acum de curând ordinațiunea dată sub numărul 4905/913, prin care ministrul de culte și instrucțiune publică, aprobând formularul prezentat din partea consistoriului mitropolitan gr-ort. român din Sibiu, admite, ca certificatele despre absolvarea școlii populare elementare să fie estradate în două limbi, ungurește și românește, punându-se textul românesc lângă cel unguresc.

Din Austria. Toate încercările făcute de a se învinge obstrucția în senatul imperial din Viena, ori de a-l îndupleca să voteze cel puțin bugetul provisoriu, au rămas zadarnice. Ședința de Sâmbătă presidentul Sylvester a închis-o înainte de vreme, cu declarație, că proxima ședință va fi convocată în scris. Tot Sâmbătă a primit însă presidentul casei de jos și al casei de sus al senatului încredințarea dela ministrul president Stürgkh, că Maies'atea Sa la împunerea se facă prorogarea senatului. Bugetul va fi pus acum în aplicare cu ajutorul paragrafului 14 din constituție.

Delegațiunile. În urma situației nesigure parlamentare din Austria, delegațiunile nu vor fi convocate pe începutul lunii Martie la Budapesta, cum era intenționează, ci convocarea lor se va face mai târziu. În urma acestui fapt nu va veni nici Majestatea Sa la începutul lui Martie la Budapesta.

Arondarea cercurilor electorale. În ședința de Sâmbătă a dietei ministrul de interior, Sándor János, a prezentat proiectul de lege despre noua împărțire a cercurilor electorale. Cercurile sunt împărțite după comitate, fără a se spune în lege, că la fiecare cerc electoral cari comune aparțin, ci lucrul acesta îl va stabili ministrul de interior, pe calea ordinațiilor. Budapesta va avea în viitor 22 de deputați (acum are 9) și toate orașele mari mai capătă câte un cerc. Numărul cercurilor se înmulțește. În loc de 453, dieta va avea în viitor 477 deputați, dintre cari 42 C'o și.

Chestia pactului în dietă. În ședința de Sâmbătă a dietei contele Bethlen István a interelat guvernul în chestia pactării cu România. A întrebat pe contele Tisza, dacă are de gând să facă comunicări emnunte despre pertractările sale cu Românii, dacă are cunoștință despre declarațiile contelui Czernin din București dacă se solidarizează cu el ori nu și dacă ia măsuri ca astfel de declarațiuni să nu se mai facă din partea diplomaților? Contele Tisza a răspuns, că speră în curând se poate pune chestia pactării cu Românii în discuție parlamentară, într-o formă potrivită. A fost o greșală, că contele Czernin a făcut declarațiile cunoscute, dar ele nu au înțelesul care li se atribuie. Dieta a luat responsul la cunoștință. Proxima ședință a dietei se ține Mercuri.

Străinătate.

Alianță română-greacă. Tot mai mult se vorbește despre legarea unei alianțe între România și Grecia, în scopul de apărare reciprocă. Contractul va fi încheiat în București, urde va sosi nu peste mult ministrul prezident al Greciei, Venizelos.

Înarmarea Rusiei. Ziarul «Tägliche Rundschau» din Berlin primește din sursă diplomatică bine informată și publică următoarele informațiuni: «În cercurile din Viena se constată, că dispoziția Rusiei față de Austro-Ungaria și Germania este astăzi mai ostilă ca oricând. Agitația în privința acestor două state e mai intensă, ca în cursul crizei balcanice. La Viena se ține seamă și de marile înarmări ale Rusiei, cari sunt îndreptate în privința Germaniei și Austro-Ungariei. Rusia, a cărei armată e mai puternică și în timp de pace ca armatele celorlalte state, a reținut sub arme contingentul ce urma să fie concedat în luna Noiembrie, astfel, că în Rusia se găsesc astăzi patru contingente sub drapel. Afară de aceasta se știe, că în marile fabrici de alimente și munițiuni din Polonia domnește o activitate febrilă. Intendența armatei ruse a cumpărat mari cantități de furaje. Se mai constată, că Rusia ține să fie pregătită și din punct de vedere financiar. Este lucru cunoscut, că primul ministru K. Kovzev, cu ocaziunea vizitei sale la Paris, a primit o sumă însemnată pentru scopuri militare. După toate aparențele, Rusia ține să fie în scurt timp cât mai puternică din punct de vedere militar.»

Ridicați negrul vâl ce prea lung acopere ranele sale, să vadă părinții cum sângerează toate fibrele acelor gingașe ș-adânc simțitoare organisme.

Arătați părinților ce fug de datorii lor, arătați părinților ce-și părăsesc casă și copii, arătați-le pustiu ce lasă în urma lor, arătați-le jalea rămasă în cuibul abandonat, arătați-le nenorocirile toate ce nase din usul și abuzul divorțului.

Arătați-le scene din viața reală, scene văzute, scene sfâșietoare ce închipuiea cea mai născocitoare n'ar putea a născoci:

Eată o fată tineră, cu chip îngereș, făcută pentru a împodobi lumea în care se află, făcută pentru viață surăzătoare, fericită, eată-o galbenă, rece, tremurătoare, cu ochii uscați d'atâtea lacrimi, cu buzele arse d'atâtea durere sufletească, ea care prevede ruina, ea care pricepe rușinea, eată-o cerând cu privirea desădăjduire cerând dela Dumnezeu și dela oameni pe maică-sa fugită. Mama sau moartea.

Alături junele fiu ce ținea de sfântă pe muma lui, stă împietrit de sdrăbitor surprindere și se întrebă: ce mai poate fi bun, ce mai poate fi sincer, adevărat pe pămant, dacă dragostea mamei a fost o minciună.

Patru copii între patru și zece ani se svârcolesc pe covoare. Unii țipă și rănesc, alții gem înspăimântător de slab și amorțit:

mamă... mamă... unde ai plecat?... de ce ne-ai lăsat?... vino!... vino...

Și sugariul plânge, și sugariul te cheamă mamo!

Doica îl pișcă. Cu palme sângeroase îi astupă gură și el totuși înădușit scâncește: ma-a-a-mă... ma-a-a-mă...

Alt tablou. Tot de pe natură, tot fotografie exactă.

La una din elegante vilegiaturi din țeară umbra astă vară, de mână unei guvernante bătrâne, bătrâne, o fetiță nălțuș, galbenă, subțirică — prea subțirică — cu părul în ochi, aer posomorât, priviri dușmănoase.

Ar fi fost frumoasă copila, de nu era îmbrăcată ridicol, încălecat bătrânicos, cu hainele aruncate pe dansa ca de năpaste, de nu avea fața prea ascuțită, buzele înțeleștate, de nu avea în toate trăsăturile o brazului ceva închis, dureros, nătang, revoltat, sălbatic.

Văzând oameni, întorcea capul; întorcea capul și de la copii.

O mamă tineră, într-o zi, o întâlnește, se uită lung la dansa, se oprește, îi vorbește, îi vorbește.

Copila privește cu mirare, fără încredere, speriată. Ea înțelegează buzele și mai tare, ascunde un surâs amar și trece iute înainte.

Ar fi țipat, de nu rupea cu mână o creangă ce ținea în mână.

Văzuse o mătușă, pe sora mamei sale, a mamei divorțate și remăritate aiurea de cinci ani, și pleacă mai repede.

Mătușa se ia după copilă, o șjurge, o prinde, o oprește, îi vorbește:

— Cum, O'ga, în adevăr tu ești? tu atât de schimbată! tu, cea așa drăgălașă, odinioară?!

Copila tace.

— Abia te recunosc; te-ai făcut o urăcioasă.

Copila tace.

— Nici vorbi nu mai știi? Te ai făcut rea și proastă, ca tatăl tău.

Aceeași tăcere. Gura se mișcă nervos buzele îi tremură. În ochi s'aprinde o scântee.

Mătușa reîncepe:

— Sălbatic! bine că nu te vede mura ta; i-ar fi rușine cu tine.

Un fier roșu pare a fi atins, fript la inimă fetița.

Cu vehemență și strigăte răgușite plouă acum cuvintele:

— Ce? cel mamei rușine cu mine?... dar ce rău am făcut?... zici că sunt rea, urăcioasă, sălbatică, ei bine! cum să fiu bună?... Cine să mă fi făcut bună?... Bunica? abia mă vede 'n ochi, îi este greu

de mine. Frailein când mă ceartă, când mă lasă fără nici un rost de capul meu. Zice: că e greu de crescut copii străni. Mama tată, nu-i văd; pare că nici nu-i am. Aud că alții sunt acum copii părinților mei. Ba aud că mai am și tați noi și mame nouă. Părinți mulți, dar eu tot singură sunt, singură am rămas... De ași ști pe mama, pe tata pe altă lume, în genunchi m'aș închina lor și mi-ar fi o mângâiere. Dar așa... așa... nu să vorbesc, să răz, să cânt, să fiu veselă îmi vine... nu! nu. Să mor voesc, să mor astăzi, acum, îndată, să mor, că n'am pentru cine să trăiesc... Ah!... și ce fericită trebuie să fie acei copii, ce au tată și mamă lângă danșii!

Eată sufletul orfanului cu părinți.

Vedați că d'vorț face pe copilul nostru să uite că este copil.

Din cauza divorțului s'a dus din inima copilului pacea și liniștea sufletească, în care ar fi să se desvorte normal; s'a dus binefăcătorul optimism înăsușit de o viață de familie fericită, plină de acele dulci bucurii ce z'înc pregătesc părinții, ce cu drag vegheză ziua, noaptea asupra pruncilor ce au.

Pe ușa pe care a eșit mama dela viața familiei, părăsind copilul, p'acea ușă intră întregul cortegiu al nenorocirilor lui viitoare.

(Va urma).

Colecta pentru rezidirea seminarului.

Continuăm cu publicarea colec-
telor deschise în arhidieceză pentru
adunarea de oferte benevole pe seama
seminariului «Andreian» din Sibiu,
supus reedificării.

Colecta preoției din tractul *Bran*
intrată la consistoriu a dat urmă-
toriul rezultat:

	Cor.
1. Ioan Hamza, prot. Zărnești.	300—
2. Iosif Comanescu, par., Codlea.	400—
3. Iacob Zorca, par., Vlădeni.	200—
4. Constantin Proca, par., Râșnov.	200—
5. George Babeș, par., Săhădol.	150—
6. George Enescu, par., Moieci-inf.	150—
7. Ioan Străvoiu, par., Zărnești.	150—
8. Ioan Danu, par., Zărnești.	100—
9. Virgil Pop, par., Cristian.	100—
10. Moise Micu, par., Poiana-Mă- ru'ui.	100—
11. Aron Gogonea, par., Poiana- Măru'ui.	100—
12. Ilariu Plotogiu, par., Holbav.	100—
13. Ioan Debu, par., Vulcan.	100—
14. Ioan Nanu, par., Râșnov.	100—
15. Ioan Moșoiu par., Șimon.	100—
16. Ioan Mănoiu, par., Șimon.	100—
17. Dumitru Tăulea, par., Predeal.	100—
18. Iosia G. Enescu, par., Cheia.	100—
19. Ioan Oncioiu, par., Fundata.	100—
20. Victor Pușcariu, par., Săhădol.	100—
21. George Tișea, par., Moieci-sup.	100—
22. Ilarie Reit, par., Poarta.	100—

NOUTĂȚI.

Cum putem fi diplomați? Fostă ofici-
ală, în numărul său din urmă, publică, ho-
tărârile ministrului de externe privitoare
la condițiile ce se cer de la doritorii de a
îmbrățișa cariera diplomatică. Concreții
au să dovedească cu acte: că n-au împli-
nit etatea de 30 de ani; că sunt necăsăto-
riți și cetățeni austro-ungari; că au trecut exa-
menul de stat din științele dreptului, și că
știu limba franceză și germană; în sfârșit
că au o rentă anuală de cel puțin 12 mii
coroane. După trecerea examenului de pri-
mire, candidații cercetează un curs de pre-
gătire, ale cărui obiecte sunt: dreptul pu-
blic austriac și ungar, istoria diplomatiei,
dreptul internațional și economia politică
internațională. Cel ce a terminat cu succes
cursul acesta, este primit definitiv în ser-
viciul ministerului de externe.

Congres împotriva alcoolului. S'a con-
stituit în Budapesta un comitet, care să
facă pregătirile necesare pentru întrunirea
primului congres antialcoolic în Ungaria.
Congresul se va ține în 11 și 12 Octom-
brie 1914. Președintele comitetului pregătitor
este contele *Apponyi*; iar între viceprezi-
denți se găsește și deputatul Sibiuului, dnl
Emil Neugeboren.

Nichita la Roma. Regele Nichita al
Munteneșului va pleca în curând la Roma
pentru a-și vizita fiica și ginerele, pe Vi-
ctor Emanuel, regele Italiei.

Distincție. Regele Carol al României
a conferit dlui Emil Fischer, fotograf în
Sibiu, ordinul „Meritul comercial și indus-
trial” clasa primă.

Frig mare. Săptămâna trecută am avut
în toată țara un frig cumplit. În părțile de
răsărit ale Ardealului termometrul a arătat
27 grade minus. Din Budapesta se vestește,
că în urma gerului, care durează de două
săptămâni, a înghețat și suprafața Dunării
dintre Buda și Pesta.

Moșia lui Gorki. Scriitorul Maxim Gorki
a cumpărat în Finlanda o mică moșie,
unde voește să se stabilească definitiv.

† Dr. Ulpiu Traian Mihailu. Un tiner
cu frumoase aptitudini și cu bune pregătiri,
de care eram îndreptățiți să legăm mari
speranțe, *Ulpiu Traian Mihailu*, doctor în
științele economice și cele politice, a decedat
Sămbătă sara în Sibiu, după lungă boală,
în etate de 35 ani. Rămășițele sale pămân-
tești vor fi transportate astăzi la Orăștie,
spre a fi depuse spre vecinică odihnă în
cripta familială. Fie-i țarina ușoară și me-
moria binecuvântată!

Scoalele noastre din tractul Sighișoarei.
Dintr'un raport mai lung despre sfârșirea
școlii din Săeș și despre producția dată
acolo cu frumos succes la Crăciun, dăm
cuvintele de încheiere, cari sunt următoarele:
„Înainte de anul 1907 școalele acestui tract
cu puține excepții erau într-o stare neco-
respunzătoare. După acest an ca prin farmec
s'au schimbat aceste școale în școale mo-
derne, unele cu etaj, și toate provăzute cu
recvizitele necesare. N'ăși putea să zic că
aceste școale au fost ridicate în urma silei
dictate de lege. Ele au fost ridicate prin
însușirea poporului, din partea preoților,
sprjiniți și de învățători, din simțul de jertfă
al poporului de a le avea și pe mai departe.
Simțind străinătatea altor așezăminte din
comuna politică, unde mai ales Sașii pre-
dominează, poporul înțelega, că libertatea
limbii sale, deși azi în cere foarte restrâns,
în afară de biserică, numai în școală o
mai poate afla. Astăzi școalele din tractul
Sighișoara sunt școli, la care ți-e mai mare
dragul să privești. Zidite la poziții potrivite
cu aspect de zidiri publice ele par a spune:
Iată vrednicia acestui popor și a conducă-
torilor săi.”

În locul serbărilor de ziua numelui
Intellectualii din Hațeg au adus o laudabilă
hotărâre. S'au decis adecă să nu mai serbeze
zilele onomastice; căci cheltuielile impre-
unate cu asemenea festivități au devenit din
an în an tot mai mari. În locul mâncărilor
și băuturilor, ce se consumă la asemenea
ocazii, sărbătoritul va contribui o sumă
oarecare pentru instituții culturale și de
binefacere.

Nașterea unui prinț Bonaparte. Partidul
bonapartist din Franța, astăzi foarte
redus, a câștigat speranțe nouă prin naște-
rea întâmplată în 25 Ianuarie a unui nou
prinț. Păcă acum napoleonizii erau repre-
zențați prin trei principii, tustrei înain-
tați în elate: *Louis Napoleon* neînsurat, *Ro-
land Bonaparte* văduv cu o unică fiică, și
Victor Napoleon. Acest din urmă este în-
surat din 1910 cu prințesa Clementina din
Belgia, și are o fetiță, născută în 1912, ear
acum un fiu născut în Ianuarie și botezat
cu numele *Louis*. Noul princip va fi una
din cele mai bogate persoane, deoarece are
să moștenească averile împărătesei Eugenie,
care este văduva lui Napoleon al treilea și
despre care se spune că are o avere de
peste două sute de milioane de franci. Prin-
cipele Louis Napoleon, în posesunea ace-
stei averi, nu va fi cu totul neprimejdios
pentru republica franceză.

Duel refuzat. Generalul Kuropatkin,
fost comandant suprem rus în războiul cu
japonezii, a provocat la duel pe un redac-
tor dela *Novoe Vremea*, cu numele *Menci-
cov*, care a criticat tactica lui Kuropatkin
în războiul numit și a scris despre coman-
dant, că s'a purtat cu lașitate. *Mencicov* a
refuzat să se bată, în considerare că este
din principiu un contrar al duelului.

Ierusalimul modern. Firma financiară
franceză *Perrier* a obținut concesiune pe
40 de ani pentru a construi o cale ferată
electrică între Ierusalim și Betleem. Se va
clădi, afară de aceasta, în vechea capitală
a Palestinei un apeduct și un stabiliment
de iluminare electrică.

† Ioan Man, sergent-major titular în
regimentul 2 de infanterie, a decedat, Joi,
în 29 Ianuarie, după scurte dar grele sufe-
rințe în etate de 24 ani. A fost înmormântat
Sămbătă, 31 Ianuarie, în cimitirul militar
din loc. Odihnească în pace!

Telegramă fără sarmă din Germania
la America. La ordinul împăratului Wilhelm
s'a dat Marti o telegramă, cu ajutorul tele-
grafei fără sarmă, din Hannover la America.
Telegrama, adresată președintelui *Wilson*,
este cea dintâi de felul acesta între Ger-
mania și America. Distanța dela stațiunea
Hannover până la Turckerton este de 6500
de kilometri.

La fondul jubilar Nicolae Cristea pen-
tru monumentele bărbatilor binemeritați ai
meseriașilor români, al Reuniunii sodalilor
români din Sibiu, au mai dăruit: *Lazar*
Hedu, zidar, 50 bani; *Dr. Vasile Stan*, prof.
semin., Ion Deac, sodal cismar, Octavian
Costea, diacon ceremonial, câte 20 bani;
Alexandru Costeiu Popescu, acariu la căile
ferate (Lotru) și fiul său *Alexandru*, în-
cheiând contrac'tul cu faurul *Weindel* pentru
fiul său *Ioan*, 1 cor.; *Ioan Rusu*, paroh
(Juncu de jos), cor. 2.25; *Ștefan Morariu*,
paroh (Cunt), soția sa *Virginia* n. *Cordea*
și copiii lor *Virgil* și *Felicia*, 1 cor.; *Ion*
Pinciu, mecanic (Constanța), 30 bani; *Ion*
Pinciu, cul. tip. și *Ion Cioran*, învățăcel faur,
câte 25 bani; *Iosif Martin*, paroh (Recea
Telechiană), soția sa *Elena* și copiii lor *De-
metriu*, *Constantin*, *Valeriu*, *Ana*, și *Eugenie*,
1 cor. și *Victor Tordășianu*, președint 10 bani.

Jocul de hazard în Sărbia. Un con-
sortiu francez voește să câștige dreptul de
a întemeia în Sărbia o bancă de joc in-
ternațională. Banca nu s'ar înființa la Bel-
grad, ci în apropierea capitalei. Planul acesta
nu este nou; pe vremea regelui *Alexandru* se
facea o asemenea încercare; dar op'nia
publică a protestat cu tărie și planul a căzut.

Conferențele exploratorului. Dintre mem-
brii expediției căpitanului *Scott* a rămas în
viață unul singur, și anume majorul *Evans*,
care la invitarea societății geografice fran-
ceze a sosit la Paris, unde a ținut o con-
ferență primită cu multă simpatie. Preșe-
dintele republicii, *Poincaré*, a acordat majo-
rului *Evans* crucea de ofițer al legiunii de
onoare. Din Paris exploratorul va sosi la
Budapesta, unde Joi seara în 5 Februarie
are să vorbească în sala muzeului național.
Titlul conferenței este: Ultima expediție a
căpitanului *Scott* la polul sudic în 1910—1913.
Conferențele, ținute în limba engleză, sunt
însoțite de numeroase proiecțiuni.

Viața socială.

Teatru în Mercurea. Reuniunea me-
seriașilor din Mercurea va da o producție
teatrală *Duminecă*, în 26 Ianuarie st. v.
1914, în sala cea mare a hotelului I. Ciurugă.
Începutul la 8 ore seara.

Petrecere în Alba-Iulia. Reuniunea de
cetire și cântări a Economilor și meseri-
așilor din Alba-Iulia va da o petrecere, im-
preunătată cu producție teatrală, *Duminecă*,
la 8 Februarie st. n. 1914 în sala de pe-
trecere a hotelului „Europa” din loc. Înce-
putul precis la 8 ore seara.

Bal în Arad. Reuniunea femeilor ro-
mâne din Arad și provincie va da un bal
costumat (port național) la 19 Februarie st.
nou 1914, în sala hotelului „Crucea albă”
din Arad. Începutul la orele 9 seara. Veni-
tul este destinat pentru fondul de bine-
facere al reuniunii. Toate dăruirile să se
trimită dnei *Aurelia Dr. Petran*, casiera re-
uniunii (*Lăzăr-Vilmos* Nr. 4).

Convocare.

În virtutea §-ului 14 din statute, se
convoacă prin aceasta

a XIV-a adunare generală ordinară
a Reuniunii române de înmormântare din
Sibiu, pe *Duminecă*, în 8 Februarie n.
1914, la ora 11 din zi, în localitățile „*Re-
uniunii sodalilor români din Sibiu*” (strada
Bruckenthal Nr. 17, etaj), cu următoarea
ordine zi:

1. Presentarea raportului general pro
1913.
2. Cenzurarea și aprobarea rațiociniilor
pro 1913.

3. Eventuale propuneri din partea
membrilor.

4. Verificarea sumarului adunării ge-
nerale.

Invităm la această adunare pe toți
membrii Reuniunii noastre.

Sibiu, 30 Ianuarie 1914.

Direcțiunea Reuniunii române de în-
mormântare din Sibiu.

Victor Tordășianu
președint.

I. B. Boiu
secretar.

Cărți și reviste.

Transilvania, revista Asociațiunii pentru
literatură română și cultura poporului ro-
mân, nrul 1 din Ianuarie 1914 cuprinde:
Oct. C. Tăslăuanu: Cătră cetitori. Dr. O.
Ghibu: Literatură pentru părinți. Dr. Silviu
Dragomir: Curtea din Viena și mișcarea ro-
mânilor din Ardeal în anii 1791—1792.
Sextil Pușcariu: Istoria literaturii noastre
vechi: Introducere. Vasile Zărenghea: Folc-
lor: Vochița (baladă). I. L.: Misiunea cul-
turală a băncilor noastre. Dări de seamă.
Cronică.

Luceafărul, revistă pentru literatură,
artă și știință, a apărut cu următorul cu-
prins bogat și variat: Dr. S. Dragomir: Încercări
de înțelegere între Români și U-
guri. Oct. C. Tăslăuanu: Liceul militar dela
Mănăstirea Dealului. I. U. Soricu: Salbă de
sonete (poezie). Maria Cunțan: Întârziat
(poezie). Octavian Goga: Domnul notar
(dramă). Ștefan O. Iosif: La mormântul unui
poet (poezie). D. N. Ciotori: Violoncelul.
Zaharia Bărsan: Vorbe, vorbe (poezie). Ma-
ria Dragu: Cântec (poezie). N. Teaciu:
Rutenii. P. Papazissu: Venetia (poezie). A.
P. Cehov: Nelegiuire. Dări de seamă: Oct.
C. T.: Trei prozatori noi: D. D. Pătrăș-
canu, M. I. Chirițescu și G. Galaction. Cronică:
Ion Grecu: Ura de rasă. B.: Plecarea

dlui Davila. Ioan Borgovan: Reprezentațiile
de operă ale societății „Carmen”. Insem-
nări: Poetului *Ady*. „Neamul românesc”. Blo-
cul germano-maghiaro-român. Libertatea pre-
sei. Românii din Toronto. Sărmanul *Emil*.
Onoruri cari demoralizează. Spicuri. Poșta
redacției. — Biblografie. Ilustrațiuni: *Nico-
lae Filipeșcu* Majorul *Marcel Oltean*. Capul
lui *Mihai Viteazul*. Liceul militar dela Mă-
năstirea Dealului. Profesorii dela liceul mi-
litar. Exercițiile elevilor militari. Reprezenta-
ția teatrală a meseriașilor români din Si-
biu. O. Speth: Bustul lui *Mihai Viteazul*.

Poșta redacției.

Georgiu Gendel, paroh în Corna. Pentru
grâu de primăvară de sămănat adresază-te
la societatea „*Mészárosok szövetkezete*” în
Budapesta (V. Akotmány u. 31) ear pentru
cucuruz la Hala de vânzare a „Reuniunii
economice săsești din Sibiu” (*Verkaufshalle*),
dela cea din urmă cerând un „*Preiskurant*”.

Teatru.

(x) Sămbătă seara, în 31 Ianuarie n.,
s'a jucat *Sângele polon*, operetă în trei ta-
blouri, cu muzică de *Oscar Nedba*.

Un conte polon își cheltuiește o mare
parte din avere și tinerețe în jocul de cărți,
în baluri și chefuri.

Când „amicii” săi, cartofori și setoși
ca și dănsul, l-au apropiat binișor de abizul
ruinei materiale și morale, tinărul conte
este adus la rezon prin energia și hărnicia
unei fete de nobil, care era crescută în
obiceiurile simple dela țară, și care nu
cunoștea corupția orașelor, decât din auzite.

Fata polonă, străvestită în econoamă,
devine soția contelui revenit la idei și sen-
timente mai omenești.

Opereta, ca libret, se deosebeste, cum
vedem, de marea majoritate a surorilor sale
de caracter pronunțat lasciv. Ear muzica
sa e destul de expresivă, ca să nu rămăie
cu mult îndărătul celor mai vestite opere
de astăzi. Au plăcut în deosebi dansurile
și serbarea secerișului, care sfârșește piesa
cu subiectul din viața polonilor, a oamenilor
mândri, încăpăținați, și — cel puțin în operetă
— norocoși.

Puterile bine cunoscute ale trupei dlui
director *Bauer* au avut aproape toate rol,
mai mare sau mai mic, în această repre-
zențație deplină succasă, care de sigur va
face serie.

Luni, în 2 Februarie, după amiază la
3 ore, se joacă *Amicii din tinerețe*, comedie;
seara la 7½ *Sânge polon*, operetă.

Marti: *Totul pentru bani*, piesă în 5
acte de *H. Eulenberg*, cu o introducere ro-
sită de dl *Hermann Plattner*, redactor.

Din public.)*

Mulțămită publică.

Producțiunea corală-teatrală a tinerimei
adulte din Cața, aranjată sub conducerea
dlui învățător *Valeriu Popoviciu*, la 7 Ia-
nuarie (St. Ioan Botez) a. c. în scopul pro-
curării unui „armoniu”, pelângă succesul
moral strălucit a avut și un succes material
neasteptat, încasându-se suma de cor. 245.60
ca venit brut; din care subtragându-se spe-
sele de cor. 145.25, a rămas un venit curat
de cor. 100.35.

Succesul acesta material a fost ridicat
prin suprasolvirile făcute de următorii domni:
Ignatie Mircea, comerciant *București* a supra-
solvit suma de 37 cor. 60 fl. *Gheorghe Pop*
învățător pensionat 10 cor. *Emil Gheajă*
paroh, Paloș 2 cor. *Ioan Josif* direct. de
bancă, Cohalm 1 cor. 20 fl. *Patriciu Pinte*
paroh, Cața 1 cor. 20 fl. *Ioan Bogdan* invăt.
Paloș 1 cor. Mătyás Samuel funcț. la c.
ferate 1 cor. *Elie Maftai* conduc. de bancă
Paloș 80 fl. *Erofteiu Bărsan* invăt. Paloș
40 fl. *Ioan Pora*, comerciant *Homorod* 40 fl.
Totalul suprasolvirilor 55 cor. 60 fl. Gene-
roșilor suprasolvenți le aduc pe această
cale în numele comunei noastre bisericesti
cele mai călduroase mulțumiri. Specială a-
mintire și mulțămită îmi țin de datorință a
face dlui *Ignatie Mircea*, pentru angaja-
mentul generos de a plăti armoniul, deja
comandat, singur, cu suma de 200 cor. din
care sumă a și dat 100 cor.

Cel-ce a înălțat și cucerit inimile spre
acest succes moral și material, a fost zelosul
nostru învățător *Valeriu Popoviciu*, ca
instructor și conducător al corului nostru
mixt, constător din 40 persoane, înființat
de dănsul de 2 luni de zile. Ii exprim căl-
duraose mulțămiri.

Cața, în 14/27 Ianuarie 1914.

Patriciu Pinte
paroh.

*) Pentru cele publicate în rubrica aceasta
redacțiunea nu primește răspunderea.

Să-ți însemni, că

1. Emulziunea Scott este unica, făcută după experiențele îndelungate ale lui Scott și după un trecut de 40 ani, privește cu mândrie înapoi ca și înainte.
2. Emulziunea Scott este din substanțele cele mai fine și de primul rang, stofa naturală, de aceea este de o bunădată fără păreche și de un efect uimitor.
3. Emulziunea Scott este un mijloc de înțărare, gustos, ușor de consumat și deschizător de apetit, atât pentru mari, cât și pentru mici.
4. Emulziunea Scott mulțumită rețetei sale minunate, se păstrează neschimbată, și are același efect atât iarna, cât și vara.

De aceea numai Emulziunea Scott și nu alta. k) (27b) 35 -

Prețul unei sticle originale este 2 cor. 50 fil. Trimiteți în marce postale 50 fil. la Scott et Bowne Viena VII. cu provocare la acest ziar și veți primi printr-o apotecă o sticlă de probă.

Aspirin

Tabletele de Aspirin

sunt la dureri de cap, masele, reumatism, influență și altele, ca alinătoare de dureri recunoscute. Veritabilul ASPIRIN are multe imitațiuni, deci să aveți mare grijă la procurare și să cereți numai tablete de ASPIRIN „BAYER”. Pachetarea originală în tuburi à 20 tablete à 5 gr. cu 1-20 cor. Pe fiecare tabletă să vede ASPIRIN.

(1)

(307) 5-20

„BIBLIOTECA ȘAGUNA“

REDACTATĂ DE Dr. I. LUPAȘ, SĂLIȘTE

A apărut și se află de vânzare la
Librăria arhidiecezană, în Sibiu

Nr. 1.

Însemnătatea bisericii

Nr. 2.

Despre pocăință

Nr. 3.

La ziua sf. Andrei

Nr. 4-5

Temeliile traiului nostru

Nr. 6-7.

Sfânta Scriptură în limba românească

Prețul à 10 fil. + porto 5 fil.

Nr. 8-9-10.

Spice

din istoria noastră bisericească

Nr. 11-12.

Calea bisericii

prelucrată și întregită
după episcopul Nicodim din Huși.

Nr. 13-15.

Vieța

unei mame credincioase
de

Dr. I. Lupaș.

Prețul à 20 fil. + porto 5 fil.

Vasilie Ban,

mare magazin de ghete la „Cisma mare roșie“

SIBIU strada Ocenei (Burgergasse) Nr. 7 SIBIU

și

filiala „Emir“, strada Faurului (Schmiedgasse) Nr. 16

cu prețuri ieftine.

Prețurile:

Ghete de copii Chevreux și Box ori Kalv, Nr. 20-25 = K 3-4
Ghete de copii „ „ „ „ „ 26-28 = „ 4-5
Ghete de copii „ „ „ „ „ 29-34 = „ 5-7
Ghete de băieți „ „ „ „ „ 35-39 = „ 7-9
Ghete jum. p. dame „ „ „ „ „ 4-14
Ghete înalte p. dame „ „ „ „ „ 8-14
Ghete de lucru p. bărbați, exec. dur. de Kalv ori wicks „ 7-9
Ghete cu țug ori șirete p. bărbați în Chevreux ori box „ 9-50
Ghete cu nasturi ori Ideal p. bărb. „ „ „ „ „ 10-14
Ghete de ale lui Kobrak „ „ „ „ „ 12-14
Ghete Oslaria „ „ „ „ „ 12-14
Ghete americane „ „ „ „ „ 13-14
Ghete veritabile americane, cu șrate ori nasturi „ 16-18
Ghete de piele de Antilope p. bărb. în toate colorile „ 20-24

Mare asortiment în

ghete de vară sure din piele de
cerb cu șireturi întregi și jumă-
tăți pentru dame, bărbați și copii
cu pețurile cumpărării

de cor. 5-50, 7-50, 9-50 și 12-50.

Principiul meu e: câștig puțin — și învârtire mare!

In zile de sărbătoare și Duminicile am înainte de amiază
până la 10 oare deschis. (S9) 40-

A apărut și se află de vânzare la Librăria arhidiecezană:

Călindarul arhidiecezan pe anul 1914

cu Sematismul autentic al bisericii ortodoxe rom. din Ungaria
și Transilvania. Partea literară conține lucrări foarte interesante.

Prețul 80 fil, plus porto poștal 20 fil.

ICOANE SFINTE

pictură de mână în oleu, pe pânză, în orice
mărime, pe lângă prețurile cele mai moderate
ofere:

Librăria Tipografiei arhidiecezane

Sibiu, strada Măcelarilor Nr. 45

I.

Adormirea Maicei Domnului
Bunavestire
Nașterea Domnului Iisus Christos
Fuga la Egipt
Iisus în biserică de 12 ani
La nunta din Cana
Iisus pe mare
Învierea lui Lazar
Schimbarea la față
Răstignirea lui Iisus Christos
Punerea în mormânt
Învierea Domnului
Înălțarea — Floriile
Tăierea împrejur
Nașterea Maicei Domnului
Pogorârea Duhului sfânt
Nașterea sfântului Ioan Botezătoru
Grigorie, Vasilie și Ioan
Adormirea sfintei Ane
Aflarea capului sf. Ioan Botezătoru.

II.

Iisus pe Cruce
Înălțarea sfintei cruci
Ilie prorocul în carul
de foc
Taierea capului sfân-
tului Ioan
P. Grigorie teologul
Sf. Vasilie

III.

Botezul Domnului
Constantin și Elena
Sfântul Dumtru călare
Sfântul George
Maica Domnului
Petru și Pavel
Arhanghelii Mihail și
Gavriil
P. Ioan Gură de aur
PP. Ioachim și Ana

IV.

Arhanghelul Mihail
„ Gavriil
Apostol ori-care
Domnul Christos
Iisus în muntele Mas-
linilor
Sfântul Dumtru
Sfântul George
Ilie Prorocul
Ioan în pustie
Sfântul Nicolae
„ Simeon
„ Andrei
Evangelistul Ioan
„ Luca
„ Marcu
„ Mateiu
Prorocul Zaharia
Apostolul Iacob
„ Filip

	Grupa I.					Grupa II.					Grupa III.					și Icoane din Grupa IV.				
	Mărimea în cm.					Mărimea în cm.					Mărimea în cm.					Mărimea în cm.				
	39/50	47/63	55/68	63/79	74/100	39/50	47/63	55/68	63/79	74/100	39/50	47/63	55/68	63/79	74/100	39/50	47/63	55/68	63/79	74/100
foarte fine Cor.	39-20	44-80	58-80	81-20	106-40	35-—	40-60	51-80	70-—	89-60	30-80	37-80	46-20	61-60	78-40	28-—	34-60	42-—	56-—	70-—
fine . . .	26-60	29-40	46-20	56-—	72-50	23-10	27-30	40-60	49-—	65-80	20-30	23-80	35-—	43-40	60-20	18-20	21-—	30-80	39-20	56-—
simple . . .	14-—	16-10	18-20	26-50	36-40	12-60	14-—	16-10	23-80	32-20	11-20	11-90	14-—	21-70	29-40	9-80	10-50	11-90	9-60	26-60

Prețurile indicate în șema de sus sunt a se înțelege numai la icoane pictate pe pânză și fără cadre (rame). La dorință se pictează însă și pe lemn, tinichea și aluminiu.

Deasemenea și cu angajamentul pentru **prapori** din orice fel de materii și de orice culoare pe lângă condițiile cele mai favorabile